

KRÁLOVEC PRODÁN A CO DÁL

O nevyužívání objektu v Královci se i na stránkách Věstníku psalo již dříve, takže to, že jsme objekt prodali není překvapením. Co by mohlo někoho překvapit, je, že to trvalo tak dlouho a že za Královec jsme po odpočtu daně a dalších poplatků nakonec získali jen 750 000 Kč, tedy tři čtvrtě miliónu korun.

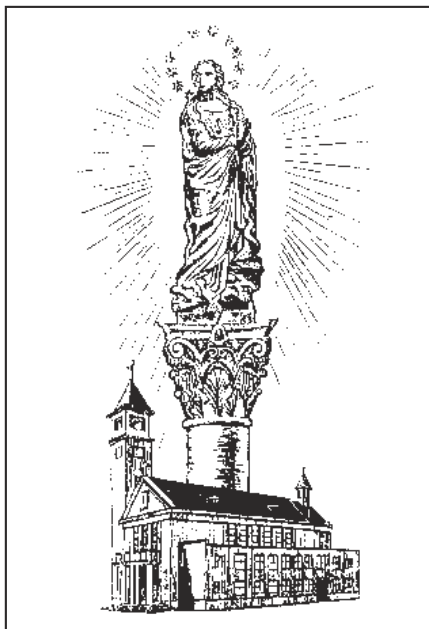
Prodat Královec nebylo jednoduché. Jednali jsme s několika realitními kancelářemi jak regionálními, tak celostátními. Naše úsilí nebylo malé.

Zájemci se objevili, ale nakonec vždy spekulovali a spekulovali...

Chtěli jsme mít jistotu, že farnost dohodnuté peníze opravdu dostane, tedy že kupující je bude skutečně schopen uhradit. Také jsme chtěli vyloučit riziko, že se z původně farního objektu nakonec stane zařízení nechvalné pověsti.

Na dosažené ceně se nepochybně projevil charakter domu, lokalita, nejistota, zda, kdy a kde přesně povede budoucí dálnice z Hradce Králové do Polska.

Problém s Královcem máme tedy vyřešený. Odpadly fixní náklady, které musela farnost ročně uhradit (100 000–120 000 Kč), aniž by byl objekt využit. Takže něco ušetříme. Navíc „ted“ před námi stojí rozhodnutí, jak správně, odpovědně naložit s výnosem z prodeje. Nejde sice o žádnou závratnou částku, ale také platí, že mnoho farností za rok nevybere ani její zlomek.

VĚSTNÍK 4/2006

společenství křesťanů
v Praze 4 - Lhotce

Jak dál?

Od závěru loňského roku jak Pastorační, tak i Ekonomická rada farnosti hledají odpověď na otázku, jak správně, odpovědně a co nejlépe naložit s penězi, jež nám „spadly do klína“. Obě rady o řadě alternativ opakovaně diskutovaly, vzniklo i několik podkladových materiálů a každý účastník jednání nepochybně o řadě souvislostí opakovaně přemýšlel. Svědčí o tom skutečnost, že jsme hledání správné odpovědi věnovali celý půlrok.

Probírali jsme řadu alternativ a myšlenek jako např. farní centrum, oprava resp. rekonstrukce oken kostela, generální oprava střechy kostela, obměna farního mikrobuse, bydlení faráře, oprava farní budovy, rozšíření „provozních“ místností farní budovy pro pastorační činnosti, architektonické „otevření“ vnějších prostor kolem kostela veřejnosti...

Shodli jsme se, že opravy a údržba by měly být hrazeny z běžných prostředků farnosti, z toho, co vybereme na sbírkách. To proto, že na opravy a údržbu majetku nám do správy svěřeného bychom se měli dívat jako na povinnost každého z nás. Případnou obměnu farního mikrobuse nevidíme ani jako aktuální, ani jako perspektivní zá-

ležitost, protože míra jeho využití pro pastorační potřeby farnosti nás neopravňuje k tomu, abychom o novém mikrobuse mohli rozumně uvažovat.

Farní centrum

Zřízení farního centra, to je velmi lákavá myšlenka – zejména pro ty z nás, kteří měli možnost se s takovýmto „standardem“ seznámit třeba v Německu nebo Rakousku –, nicméně zcela určitě mimo rámec našich finančních a „pozemkových“ možností, pokud se na farní centrum díváme jako na zcela nově budovaný objekt. Možná dokonce i mimo rámec našich skutečných možností rozumně dlouhodobě naplnit činnost, provoz, využití farního centra.

Po několika kolech jednání se pokračující diskuse obou rad farnosti zúžila na dvě témata, dvě myšlenky, jimiž jsou rozšíření místností farní budovy pro pastorační činnost a – bydlení faráře. Obě mají své vlastní opodstatnění a obě je třeba posuzovat samostatně a současně také ve vzájemných souvislostech.

Myšlenka spočívající v rozšíření prostor farní budovy pro pastorační

(Pokračování na str. 2)

POZNAMENEJTE SI!

**V neděli 24. září odpoledne v kostele
(přesná hodina bude oznámena dodatečně)**

DŮLEŽITÁ DISKUSE FARNOSTI

K NÁMĚTŮM PASTORAČNÍ A EKONOMICKÉ RADY

obsaženým v člancích tohoto čísla Věstníku

„Královec prodán a co dál“ a „Proč, jak a pro koho?“

činnosti představuje vlastně modifikovanou, redukovanou variantu farního centra.

Proč?

Jsme přesvědčeni, že i nadále bude naše farnost patřit k aktivním farnostem, kde bude pokračovat celá řada dosavadních aktivit (výuka náboženství, setkávání mládeže, maminek, seniorů). Mohou se objevit i aktivity další a myšlenek na další rozšiřování aktivit farnosti bychom se neměli zříkat.

Stavebním objemem ani rozsahem činností nechceme soupeřit s nedávno otevřeným komerčním centrem NovoPlaza na Novodvorské. NovoPlaza však na území naší farnosti, v blízkosti našich bydlíšť nepochybně představuje nový významný konkurenční prvek či lákadlo konzumní společnosti. My i nadále chceme obsahovou náplň nabízet alternativu sami sobě, všem generacím farnosti i komukoli mimo její rámec. Farní akademie, koncerty apod. svědčí o tom, že se širší veřejnost daří oslovovat. Již pro stávající rozsah aktivit však nejsou podmínky nejlepší a daly by se vylepšit. Nebo je rozšířit.

Rekonstrukce farní budovy

Když si nemůžeme troufnout na „velké“ farní centrum, proč bychom se ale nemohli pokusit o jeho realizaci „v malém“? V rámci toho, co již máme, tedy zkapacitněním provozních místností farní budovy pro pastorační činnosti.

Farní budova tak jako tak bude potřebovat nějakou rekonstrukci. Od jejího vzniku se do ní s výjimkou nezbytných dílčích oprav významně neinvestovalo. Rozvody vody, plynu, elektřiny dosluhují (nezaměňujme to s budovou kostela!), ale i to by se mělo rekonstruovat v situaci, kdy je znám jasný záměr, co vše se má s farní budovou stát. Totéž platí i o dalších opravách a úpravách, ať už jde o opravu a zateplení vnějšího pláště (zateplená fasáda, okna atd.) farní budovy. Tyto opravy budeme muset v blízké době realizovat, nicméně jako rozumní hospo-

daři bychom je měli dělat současně s případnými úpravami vnitřní dispozice.

Co rekonstrukce umožní, co získáme?

Stávající farní budovu nelze pro zkapacitnění „provozních“ prostor nafukovat a přístavba není reálná. Ve dvou malých podsklepených částech z řady důvodů řešení hledat nelze. Takže nezbyvá, než hledat nějaké úspory uvnitř farní budovy. Chceme-li zachovat kaplanku jako minimalistické ubytování druhého kněze ve farnosti, pak už můžeme hledat úspory jedině v prvním patře. A tím se dostáváme k otázce bydlení faráře, tedy kněze zde dlouhodobě působícího.

Byt faráře

Nastolení otázky bydlení faráře může některé farníky překvapit; vždyť pan farář přece má kde bydlet.

Ano, náš pan farář má kde bydlet, není v situaci bezdomovce, na faře má „byt“. Podmínky k bydlení však jsou v naší farní budově z několika důvodů zcela nevyhovující. Stavební konstrukce farní budovy (z doby druhé světové války, tedy maximálního šetření i na kvalitě stavebních materiálů a konstrukcí) sotva počítala s tím, že hned vedle fary bude jednou čtyřproudová silnice s vysoce frekventovaným provozem. Z jedné strany dvě frekventované autobusové zastávky s neustálým brzděním a rozjížděním autobusů, ale i ostatních vozidel díky frekventovanému přechodu pro chodce. Přechod a křižovatka z druhé strany... Takže zvýšený hluk vozidel a i zvýšené exhalace. A když se zrovna nebrzdí a kola hezky sviští, tak zase neustálé otřesy a od nákladních aut i vibrace. Ve dne v noci, na spánek žádný klid. P. Bedřich Vymětalík spíš může počítat průjezdy houkajících hasičů a sanitek a pomodlit se za záchranu života, byť neví, ke komu ty „houkačky“ jedou.

A vyvětrat? Toť otázka, když je Mariánská ulice v tomto svém nejúžším místě plna exhalací. Ještě, že od Modřan často zafouká.

Na nedostatek tepla si také nedá stěžovat. První patro fary je v létě pěkně vyhřáté nebo spíše

přehřáté, a to se už před 25 léty při výměně střešní krytiny tepelná izolace střechy fary vylepšovala Perlitem...

Bydlení na faře na jeden nebo dva roky lze chápat jako přijatelné pro kaplana, ale pro faráře, tedy kněze s dlouhodobou působností ve farnosti, je prostě nevyhovující. To, že P. Vymětalík trpělivě tyto podmínky akceptuje, je jedna z jeho obětí pro naši farnost. Ale to neznamená, že je bydlení lho-teckého faráře v pořádku. Dodejme také, že v době, kdy se z Mariánské ulice – kdysi trávou zarostlé plochy s dvěma pěšinami – stala čtyřproudová silnice, P. Vladimír Rudolf už na faře vůbec nebydlel, jen tam pracoval.

Proto vyvstala myšlenka, že by se s tím mělo něco dělat, že by se farnost měla postarat o to, aby její farář měl normální podmínky k bydlení, normální podmínky pro odpočinek. Jak to řešit? Jistě by se dalo uvažovat o pronájmu, ale jako účelnější se jeví koupit byt do vlastnictví farnosti, aby se farnost, pokud jde o bydlení faráře, nedostávala do právní či ekonomické nejistoty.

Co dříve, co později?

V současné době nemáme dostatek peněz ani na jednu ze zamýšlených akcí, natož abychom se pustili do obou najednou. **Postupná** realizace obou by však neměla být mimo rámec našich možností. Pokud chceme farní budovu nejen opravit, ale i rozšířit možnosti pastoračních činností uvnitř, je logické nejprve řešit byt faráře. Opačné pořadí by ve svém důsledku vedlo k plýtvání penězi.

Předběžné stanovisko nadřízených otce Vymětalíka k pořízení bytu pro faráře do majetku farnosti je kladné. Nešlo by o první případ, kdy farář nebydlí přímo u kostela (ve skutečnosti je takových farností čím dál víc, ale to je něco jiného). Navíc byla naznačena ochota arcibiskupství poskytnout nám půjčku, kterou bychom samozřejmě museli splatit, ale jejíž podmínky by zřejmě byly výhodnější než u komerčních úvěrů, hypoték apod.

PROČ, JAK A PRO KOHO?

Už jste někdy byli na setkání maminek s dětmi? Vodíte své dítě do výuky náboženství? Zúčastnili jste se duchovní obnovy či jiného programu, po němž jste byli pozváni ke společnému obědu?

Pokud ano, tak budete pravděpodobně souhlasit s tím, že třebaže jsou tyto aktivity potřebné a správné, stísněné podmínky, v nichž se odehrávají, již nevyhovují požadavkům, jež jsou na ně v dnešní době kladeny.

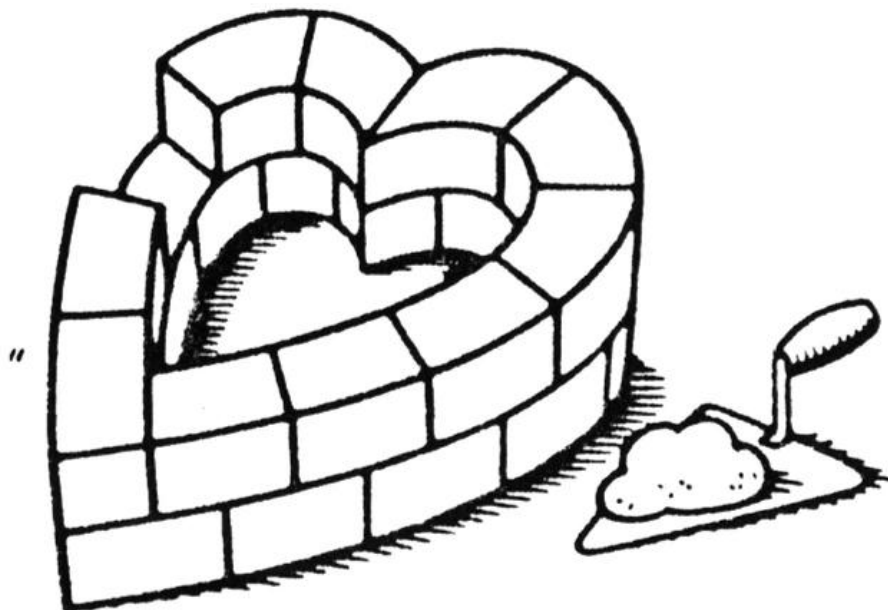
Děti se batolí po koberci, po němž se obvykle šlape, či padají ze schodů, zatímco jejich maminky „meditují“ nad Písmem.

Výuka náboženství probíhá všude, kde se dá – v hlavní lodi kostela, v kapli Božského Srdce Páně a dokonce i v kuchyni našeho kaplana – v prostorách, které omezují pedagogickou práci s dětmi, což je velká škoda.

A pokud jste někdy „stolovali“ (po křtinách, rodinných oslavách, duchovních cvičeních, při vikariátních konferencích) v Sále sv. Václava, jistě víte, jak obtížně se zde jídlo servíruje a použité nádobí potom myje.

To ale není všechno. Sál sv. Václava – jediná funkční místnost – neposkytuje dostatek klidu a soukromí pro setkávání nejrůznějších skupin – ať už je to páteční společenství -náctiletých či nedělní společenství mládeže. Provoz v sakristii či v kostele tak narušuje program společenství, což bývá velmi mrzuté.

Kromě toho, že současná prostorová vybavenost naší farnosti již zdaleka nevyhovuje potřebám farnosti samotné, omezuje tento stav i eventuální další pastorační aktivity,

jež by farnost našeho typu mohla a měla rozvíjet. Vždyť vytváření společenství patří k podstatným úkolům církve stejně jako bohoslužebné obřady (liturgie), vydávání svědectví (martyrie) či služba potřebným (diakonie).

Dobrá farnost má být otevřeným centrem pro své okolí, zdůrazňuje náš arcibiskup, a klade velký důraz na přirozené ukotvení farností v obcích i městech diecéze. Svědčí o tom i jeho podpora již fungujícího komunitního centra sv. Prokopa v Praze-Stodůlkách, či budovaného komunitního centra Matky Terezy na Jižním Městě.

Naše farnost samozřejmě nemá prostředky ani lidské síly na budování podobně velkých objektů, natož na jejich pozdější programové naplnění. Přesto se jeví duchovní-

mu správci P. Vymětalíkovi i Pastorační radě farnosti jako potřebné zvýšit kapacitu a kvalitu prostor, které farnosti slouží k setkávání mimo čas bohoslužeb.

Není podstatné, jak objekt, který by tyto prostory skýtal, nazvat. Ať už se nazývá farní dům, farní centrum či komunitní minicentrum, vždy se jedná o několik společenských místností a kluboven s potřebným zázemím, v nichž se odehrává řada programů, které jsou určené nejen farníkům, ale všem lidem, kteří o ně projeví zájem. Takový dům tedy slouží nejen farnosti, ale i veřejnosti, a stává se místem setkávání lidí, myšlenek i životních cest.

Objekt farní budovy, která k našemu kostelu přiléhá, skýtá prostory, jež by po nutné rekonstrukci a případném rozšíření, mohly vytvořit

Zde odstříhnete

PRŮZKUM K DISKUSI PASTORAČNÍ RADY FARNOSTI U PANNY MARIE KRÁLOVNY MÍRU O REKONSTRUKCI FARNÍ BUDOVY A ŘEŠENÍ OTÁZKY BYTU FARÁŘE – září 2006

1. Souhlasím s náměty vyslovenými v článcích „Královec prodán a co dál“ a „Proč, jak a pro koho?“ – ano, či ne? Proč?

.....
.....
.....

2. Čím bych mohl(a) k uskutečnění těchto nebo jiných námětů přispět?

.....
.....
.....

(Pokračování odpovědního kuponu na další straně Věstníku)

materiální základ pro fungování podobného domu či centra. Po případných úpravách by v objektu mohly vzniknout tři nebo čtyři různě vybavené společenské místnosti či klubovny, které by byly k dispozici nejen pro pravidelné pastorační akce, ale i různé jiné „bohulibé“ činnosti. Budme ale konkrétní. Co vše by se ve zmíněných prostorách mohlo a mělo odehrávat?

Tak především bychom získali dostatek vhodných prostor pro výuku náboženství, uskladnění katechetických pomůcek a pastorační práci s dětmi a mládeží. Rovněž senioři naší farnosti by se mohli scházet v příjemnějším prostředí. Kromě toho by jim vybavení místností umožňovalo třeba i rekondiční cvičení či jiné pohybové aktivity. Setkání maminek s dětmi by mohlo probíhat klidněji a soustředěněji, neboť děti by si hrály v prostoru pro ně vyhrazeném a upraveném. Jakýkoliv oběd či pohoštění v prostorách fary by se usnadnilo a vzniklé prostory by si bylo možno eventuálně zapůjčit i pro rodinné oslavy farníků (křty, svatby, životní výročí atd).

Klubové místnosti by nadto poskytl lidsky příjemné prostředí pro biblické společenství či společenství modlitby. Zkušenosti ze Stodůlek, Dobříše, ale i odjinud ukazují, že v podobných prostorách lze s úspěchem uskutečňovat výuku hry na hudební nástroje, výuku cizích jazyků spojenou s katechezí, ale i různá tvořivá odpoledne pro děti i dospělé. Často zde nalezneme i psychotherapeutickou, rodinnou či manželskou poradnu anebo kontaktní místo farní charity. Večery pak bývají vyhrazeny nejrozličnějším vzdělávacím, kulturním a klubovým večerům, filmovému klubu apod. Záleží

jen na farnosti, jaký život takovému centru vtiskne.

Někdo by mohl namítnout, že výuka hry na hudební nástroje, výuka cizích jazyků či vzdělávací večery, popř. filmový klub nejsou úkoly, kterých by se měla farnost ujímat. Taková výtka je pravdivá jen z části. Jednak záleží na tom, jakou formou a s jakým obsahem budou zmíněné aktivity realizovány. Např. cizí jazyk je možné se učit za pomoci biblických předmětů, témata vzdělávacích a diskusních večerů lze moudře vážit a vybírat a filmový klub může být veskrze křesťanský volbou promítaných filmů. Tyto „prahové“ aktivity však v sobě ukrývají především šanci oslovit a pozvat do farních prostor popř. i ty lidi z našeho okolí, kteří by jinak do kostela nezabloudili. Farní dům, popř. farní či komunitní centrum tak může sehrávat funkci jakéhosi mostu, umož-

ňujícího přiblížit se prostředí církve, které je mnohým našim bližním stále cizí.

Jistěže takovýto program vyžaduje i člověka, který se o objekt (včetně úklidu) bude starat, bude koordinovat obsazení místností, zajišťovat jednotlivé programy a domlouvat vše potřebné s referenty či za program odpovědnými osobami. Tuto činnost nemůže vykonávat farář. Náklady na tohoto člověka však nemůže hradit farnost – zde je potřeba zapojit do úvah pražské arcibiskupství.

Zda a popřípadě kdy se myšlenka lhoteckého farního či komunitního centra stane skutečností, záleží na Bohu i na nás. Přemýšlejme o ní a vyjádřeme se k ní. Je to náš úkol i naše odpovědnost.

Za Pastorační radu farnosti
PETR KRÍŽEK

Případné aktivity farního domu či farního (komunitního) centra:

• výuka náboženství	<i>(2x týdně odpoledne, St, Čt)</i>
• setkávání -náctiletých	<i>(1x týdně večer, Pá)</i>
• setkávání mladých	<i>(1x týdně večer, Ne)</i>
• setkávání maminek s dětmi	<i>(1x za 14 dní dopoledne, Út)</i>
• setkávání seniorů	<i>(1x za 14 dní, dopoledne)</i>
• společenství modlitby	<i>(1x týdně, večer)</i>
• společenství Bible	<i>(1x za 14 dní, večer)</i>
• výuka cizích jazyků pro děti	<i>(1x týdně, odpoledne)</i>
• konverzace v cizím jazyce	<i>(1x týdně, podvečer)</i>
• tvořivé odpoledne pro matky s dětmi	<i>(1x týdně, odpoledne)</i>
• tvořivé večery pro dospělé	<i>(1x týdně, podvečer)</i>
• tvořivé víkendy pro dospělé	<i>(1x měsíčně v sobotu)</i>
• hudební odpoledne ve farnosti	<i>(1–2x týdně, odpoledne)</i>
• klub „Hráčské doupě“ pro věk 10–15	<i>(1x týdně, odpoledne)</i>
• setkání s autorem knihy	<i>(1x měsíčně, večer)</i>
• diskusní večery nad Bibli	<i>(1x měsíčně, večer)</i>
• filmový klub	<i>(1x měsíčně, večer)</i>
• klubový, tematický večer	<i>(1x měsíčně, večer)</i>

Zde odstříhnete

3. Další náměty nebo připomínky:

.....

.....

.....

.....

Jméno a příjmení:

Adresa:

Telefon: E-Mail:

Pokud vám na odpověď nestačí tento kupon, nebo si nechcete rozstříhat toto číslo Věstníku, použijte jakýkoliv jiný list papíru. Vyplněný dotazník laskavě vhodte do poštovní schránky na kostele, odevzdejte v sakristii nebo pošlete na obyčejnou nebo internetovou adresu farnosti (viz rámeček na poslední straně Věstníku).

KRÁLOVEC PRODÁN A CO DÁL

(Dokončení ze str. 2)

Víme, že v lokalitách poblíž lhoteckého kostela existuje několik nově budovaných bytových komplexů, ale ty jsou cenově mimo rámec našich úvah. Byty k prodeji se však objevují i v jiných objektech, ať již před rekonstrukcí nebo po ní. V závislosti na velikosti, stavu bytu a stáří domu se cena pohybuje od 1,5 miliónu Kč do 1,9 mil. Kč.

Pořízení bytu bychom chtěli realizovat do léta 2007, rekonstrukce farní budovy by mohla probíhat po etapách.

Máme na to?

Máme na to všechno, tedy na byt a na rekonstrukci farní budovy? Máme na to dost peněz? Ale hlavně: máme na to dostatek chuti a odvahy?

Pokud se do jedné či druhé akce pustíme, bude muset každý z nás „přiložit ruku k dílu“, tedy **budeme muset zvýšit výnos ze sbírek**. Nechceme ani vyloučit myšlenku akceptace případného darování bytu, ale ani o to darování si nelze říci.

Nebráníme se sponzorství. Naopak je uvítáme (máme již připravené i texty darovacích smluv na sponzorské dary pro účely snížení základu daně z příjmu ve variantách pro podnikatele i zaměst-

nance), ale bez zvýšení příspěvků do sbírek se to neobejde. **S průměrným příspěvkem 8 Kč/neděle za osobu ani jednu ze zamýšlených akcí nezvládneme.**

Ale **naše farnost přece umí mobilizovat své síly!** Křížová cesta nebyla zadarmo. Topení v kostele také stálo nemalé peníze. A když se na přelomu 70. a 80. let minulého století pořizovaly nové varhany, potřebovali jsme tenkrát velmi rychle 150 000 korun, tedy tehdy obrovskou částku, v podstatě cenu tří nových Škodovek 105. Tehdejší úvaha byla taková, že se snad najde 300 rodin, které by dokázaly obětovat 500 korun. Během tří nedělních sbírek byly potřebné prostředky k dispozici. Našli se i jednotlivci, kteří darovali víc, ale přispěli všichni.

Kdyby nám například chyběl na byt pro faráře jeden milión korun (velké peníze), tak je to na jednoho „statistického“ farníka 909 korun. Jistě, nutno zohlednit děti, důchodce apod., takže se vlastně dostaneme zpět k myšlence rodin jako přispívajících jednotek. **Tři sta rodin by muselo dát 3333 Kč, abychom dali ten jeden milión Kč dohromady. Nebo 200 rodin 5000 Kč.**

Jistě, pro různé lidi jsou to různé peníze. Zcela určitě jsou mezi námi i ti, kteří opravdu nemohou dát nic. Ale pořád jde o to,

zda jako farníci můžeme a chceme něco obětovat ve prospěch naší farnosti, tedy ve prospěch toho, co si vlastně budujeme sami pro sebe. Příklady, jak dát peníze dohromady, naznačují odpovědi na otázky, zda na to máme. Takže spíše zůstává ta hlavní otázka: **Máme na to dostatek chuti a odvahy?**

Chtěli bychom touto cestou celé farní společenství nejen informovat o tématech oběma radami opakovaně diskutovaných, ale chtěli bychom také získat nějakou zpětnou vazbu, názor, reakci. Můžete je sdělit způsobem, který uznáte za vhodný, k dispozici je i e-mail farnosti:

lhotecka.farnost@seznam.cz
a také možnost poslat připomínky Pastorační radě farnosti prostřednictvím webovských stránek farnosti v sekci „pastorační rada“ na <http://lhotecka.farnost.cz>

Uvítáme, když se k těmto záležitostem a ochotě je podpořit vyjádříte buď na setkání s farníky v neděli 24. září 2006 odpoledne, nebo vyplněním odstřížitelné části na str. 3 a 4 nebo odesláním názoru e-mailem z webovských stránek naší farnosti.

JAKUB HRADEC,
člen Pastorační
i Ekonomické rady farnosti
Červen 2006

MODLITBA NA STAVENIŠTI EVROPY

Pane Ježíši Kriste,
jenž uzavíráš ve svém Těle všechny rodiny a všechny národy země, jenž jsi z nás všech učinil syny téhož Otce, který chceš, abychom byli tak spojeni mezi sebou, jako jsi sám spojen s Otcem, stvoř v nás duši bratrskou ke všem, jež miluješ, tedy ke všem lidem, našim bratrům.

Nauč nás pravdě křtu, jež jsme obdrželi, života, jenž nás sjednocuje, poslání, které nás svazuje, a přijímání, které nás spojuje; nauč nás žít jako údy tvého Těla, jako syny tvé církve, nauč nás se nade vše bát zraňovat její jednotu.

Odpusť nám naše nenávisti a naše nevráživosti k lidem, rodinám, spole-

čenským skupinám, národům, které nám ublížily; nauč nás jim odpouštět.

Odpusť nám, že tak snadno omezujeme svůj obzor na hory kolem své vesnice, na hranice naší země; nauč nás opouštět dům s radostným srdcem, s očima upřenýma vpřed.

Odpusť nám, že žijeme tak málo s rytmem tvé církve a že necítíme rány, které ji trhají; nauč nás, abychom cítili, jak se chvěje tvé tělo za stránkami novin, dějepisných nebo zeměpisných knih, za obrázky filmových (*poznámka redakce: dnes bychom spíš řekli „televizních“*) aktualit nebo radiových reportáží.

Zavolej na nás ještě jednou, že my křesťané nemůžeme mít tytéž

politické zásady jako ti, kteří v tebe nevěří.

Nauč nás tisknout ruku sluhovi s toužou úctou, s toužou pozorností a s týmž přátelstvím jako ruku bohatého obchodníka.

Nauč nás hledat u jiných národů vlastnosti, které nemáme, a milovat i Angličana i Rusa i Itala.

Jedním slovem, nauč nás ty, jenž jsi všude na všech silnicích, jenž jsi každému člověku průvodcem na cestě, nauč nás tě poznávat na všech křížovatkách naší země.

HENRI PERIN
v knize Staveniště Evropy
(česky 1948)

PŘI ČERVENÉM POUTNÍM ZÁJEZDU do severozápadních Čech jsme se v oseckém klášteře setkali s německým opatem Tebesem, který tam působí již patnáct let. Zdánlivě je tam sám, ale on o svém postavení říká: „Nejsem sám, je tu se mnou Bůh.“ Ač je vážně nemocný, je plný optimismu. P. Bedřich Vymětalík mu věnoval brožurku o lhotecké křížové cestě. Bylo to pěkné setkání. Na snímku vlevo je farnice paní V. Fexová, vpravo vedle otce Vymětalíka P. A. Števíca, který nás část cesty doprovázel.

Text a snímek Eva Kocmanová

Milé děti a milí rodiče!

Je po prázdninách a zase začíná škola. Také my začneme s výukou náboženství. Scházíme se ve středu odpoledne. **Naše první setkání a rozdělení do skupin bude ve středu 27. září v kostele.**

Na setkání s dětmi i rodiči se těší

KATECHETOVÉ

P. S. Přihlášky jsou na stojanu v kostele.

PŘÍJEMNÁ ORDINACE

Jít k zubnímu lékaři někdy nebývá právě nejpříjemnější. Proto tím větší úlohu má prostředí, v jakém se ordinace nachází.

Velice příjemné prostředí malým i velkým klientům nabízí zubní středisko, které si letos v Praze 4 na Kačerově v Krumlovské ulici otevřeli lhotečtí farníci manželé MUDr. Vojtěch a MUDr. Věra Svobodovi. Středisko totiž v prostorné čekárně oživují pestré barvy stálé výstavy obrazů malířky Kateřiny Smetanové. Středisko při otevření požehnal P. B. Vymětalík. Stalo se to 9. února na svátek sv. Apollonie, patronky zubařů.

J. S.

CHTĚL BYCH SE NAUČIT MNOHO VĚCÍ,

mnoho věcí bych chtěl vyzkoušet
a objevit, kde je mé místo na tomto světě.
Nebud' daleko ode mne, když mám radost,
když se přede mnou otevírá tisícero možností života.
A odpusť mi, když při tom zapomínám na tebe.
Chci se radovat, sytit vším krásným,
být stále bohatším vším dobrem.
Nebud' daleko ode mne, neboť bych chtěl být stále s tebou.

(Z Myšlenek a modliteb Alfonse Pereiry)

VĚSTNÍK, křesťanský občasník. Vydává Římskokatolická farnost při kostele Panny Marie Královny míru v Praze 4. **Toto číslo vyšlo 1. září 2006. Náklady na jeden výtisk činily 8 Kč.**

Redakční uzávěrka příštího čísla Věstníku bude v neděli 10. září 2006. Příspěvky lze odevzdat napsané nebo na disketě – také v tomto případě pokud možno rovněž vytištěné – v sakristii nebo poslat na e-mailovou adresu jiri.suva@quick.cz s uvedením kontaktu (jméno, telefon nebo adresa).

KOSTEL PANNY MARIE KRÁLOVNY MÍRU

ADRESA

Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru
Ve Lhotce 36, 142 00 Praha 4-Lhotka
Telefon: 241 490 910, 241 490 913
E-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz
Internet: <http://lhotecka.farnost.cz>

Bankovní spojení: číslo účtu 74 326 329, kód banky 0800 (Česká spořitelna); ve zprávě pro příjemce prosíme vždy uvádět účel daru, např. provozní potřeby nebo rekonstrukce oken apod., jako příjemce stačí uvést Královna míru

DUCHOVNÍ

Farář P. Bedřich Vymětalík, farní vikář P. Kamil Vrzal.
Jáhen František Martinek

PRAVIDELNÝ POŘAD BOHOSLUŽEB

Neděle	8.00	10.00	18.30
Pondělí	8.00		
Úterý			18.30
Středa	8.00		
Čtvrtek	8.00		
Pátek		15.00	18.30
Sobota			16.00

Mše upravená pro děti každou první neděli v měsíci v 10 hod.

Beatová mše svatá poslední neděli v měsíci v 18.30 hod.

Změny časů bohoslužeb podle ohlášení, zejména v květnu (májové pobožnosti) a v období hlavních církevních svátků.

VÝSTAV NEJSVĚTĚJŠÍ SVÁTOSTI OLTÁRNÍ

Každé úterý od 17.00 do 17.30 s výjimkou července a srpna a první pátek v měsíci při mši svaté v 15 a v 18.30 hod.

UDÍLENÍ SVÁTOSTÍ

Svátnost křtu se zpravidla uděluje v sobotu odpoledne a v neděli dopoledne, na přání kterýkoliv jiný den. Je třeba se včas přihlásit.

Svátnost oltářní při mši svaté dvakrát denně, na požádání i jindy.
Svátnost pokání a smíření (zpověď) lze přijmout před každou mší, na požádání kdykoliv.

Svátnost pomazání nemocných spolu s pokáním a přijetím Těla Páně je třeba ohlásit v sakristii, ve spěšném případě telefonicky. To platí i o Fakultní Thomayerově nemocnici v Krči a Sociálně ošetrovatelském centru v Zárubově ulici.

Svátnost manželství je třeba domluvit tři měsíce předem.

DALŠÍ AKTIVITY V KOSTELE

Následující akce se konají, pokud není uvedeno jinak, od září do června.

Vyučování náboženství od října do května ve středu od 15.30 do 17.15 hod., ve čtvrtek od 15.15 do 17 hod. ve skupinách podle věku dětí.

Setkání -náctiletých v pátek v 19.15 hod.

„Společ“ pro mladé v neděli v 19.15 hod.

Setkání maminek s dětmi v úterý v 9 hod. jednou za dva týdny.

Čaj pro seniory a všechny, kdo nechtějí být sami, každé druhé úterý v měsíci od 15 hod. v sále sv. Václava.

Možnost setkání se skupinou pro **pomoc potřebným** vždy první pátek v měsíci v 15.45 hod. v sále sv. Václava.
Telefon: 241 494 435.

Chrámový sbor má zkoušku v úterý od 20 do 22 hod.

Farní knihovna v úterý od 17 do 18.30 hod.

FAKULTNÍ THOMAYEROVA NEMOCNICE V KRČI

Každou středu v 16 hod. mše svatá střídavě s bohoslužbou slova v nemocniční kapli sv. Václava.

SOCIÁLNĚ OŠETŘOVATELSKÉ CENTRUM V ZÁRUBOVĚ UL.

Mše svatá první pondělí v měsíci v 9.30 hod.

Aktualizované údaje ve Farním příručníku nebo na internetu.